

Februári életmód tábor – Kányavár

2014.02.18-2014.02.23

Tábori napló

Már a tábor előtti héten kiküldtünk egy levelet a táborozóknak, ezzel két célunk volt. Egyrészt, hogy a gyerekek elkezdhessenek hangolódni a táborral, hogy legyen elképzelésük arról, hogy mi is vár rájuk. Másrészt pedig kaptak egy listát azokról a felszerelésekről, amikre szükségük volt ahhoz, hogy részt tudjanak venni a tábor minden programján.

2014. február 18., kedd

A kisbuszok 15:45-kor érkeztek meg a Szilágyihoz, ekkor már minden gyerek össze volt csomagolva, így egyből be tudtunk pakolni, és el tudtunk indulni 16:00-kor. Tizenöt gyermek és négy felnőtt kísérő vett részt a táborban.

Körülbelül 19:45-kor érkezünk Kányabárra a szállásra.

Amíg a gyerekek elfoglalták a szobát, és kipakoltak, a kollégák elkezdtek elkészíteni a vacsorát. A terítésbe már a gyerekek is becsatlakoztak.

Vacsora: kolbászos tojásrántotta, kenyér, tea

21:00-kor megtartottuk az első esti beszélgetést, ám aznap még csak a másnapi programot beszéltük meg.

Ezután, amíg a kisebbek megkezdték a fürdést, a nagyobb gyerekekkel leültünk még egyszer átbeszélni a másnapot, kicsit más szemszögből is: hogy ők miben tudnak nekünk segíteni, mint felnőttek. Több okból tettünk minden este így.

- Az idősebb gyermekek a gyermekotthonban már eleve más szerepben vannak, mint a kisebb társaik: nagyobb hangsúly helyeződik az önálló életre nevelésükre, többször vonjuk be őket olyan feladatokba, ahol a gyerekszerepből kilépve kell helyt állniuk – itt is ezt próbáltuk elérni
- Hasznos tapasztalás nekik egy ilyen tábor szervezésébe belemenni, és ilyen szervezői szempontból végiggondolni a programot, a várható eseményeket.
- Egy-egy ilyen beszélgetést követően láthatóan nagyobb felelősséget éreztek kisebb társaikért, a csapatukért, és így ők maguk terelgették őket, figyeltek rájuk, ha kellett, még fegyelmezték is őket.

Ez után a megbeszélés után ők mentek fürdeni, a kisebbek pedig aludni (vagy legalább is visszavonultak a szobájukba beszélgetni), majd lassan mindenki nyugovóra tért.

2014. február 19., szerda

Az ébresztő 8-kor volt. Reggeli mosakodás után közösen megterítettünk, és elfogyasztottuk a reggelit.

Reggeli: kalács, vaj, kakaó

A reggeli után elmosogattunk, rendet tettünk magunk után a konyhában, a fürdőszobákban és a szobákban is. Majd Kányaváron sétáltunk egyet. Közben beszélgettünk arról, hogy mit gondolnak, miben lehet más falun lakni, mint városban. (Pl. mezőgazdasági munkák, állattartás, a bolt csak délelőtt van nyitva, külön kell kenyeret rendelni, ha többet szeretnénk vásárolni, stb.)

Tízórai: alma, keksz

A tízórait a szálláson fogyasztottuk el. Ez után kihirdettük, hogy kik lesznek egy csapatban, és mik a csapatok feladatai. Mindhárom csapat kitalált magának egy csapatnevet. Megbeszéltük, hogy a tábor során pontokat gyűjtenek egy általuk készített pontgyűjtő füzetbe, és a tábor végén jutalmazni fogjuk a legtöbb pontot összegyűjtő csapatot.

Feladataik a következők voltak:

- vacsorakészítés VAGY terítés VAGY mosogatás - forgóban (három olyan este volt, amikor a csapatok készítettek vacsorát, így mindhárom csapat sorra került, és mindegyik csapat terített és takarított is vacsora után)
- vigyázni a saját tojásukra a tábor végéig. Egy olyan felelősségtudat fejlesztő feladatot adtunk a csapatoknak, hogy egy „új csapattagként” kaptak egy tojást, amit a tábor végéig őrizniük kellett. Nem hagyhatták magára, mert egy másik csapat csenésre felhatalmazott tagja (a „róka”) ellophatta, mindig vinniük kellett magukkal, és vigyázniuk kellett, nehogy összetörjön, mert nem kaptak új tojást, és minden nap pontot kaptak, ha a tojást este épségben bemutatták. Ellenben, amikor eltörött, pontot vontunk le.
- válasszanak ki egy csapatkapitányt, egy vagy két helyetteset, egy rókat, és egy pontgyűjtő füzet felelőst.

Pontokat kaphatnak a következőkért:

- különböző játékokban nyújtott teljesítményért
- kimagasló segítségnyújtásért (nekünk és egymásnak, MÁSIK CSAPATNAK IS!)
- a tojásra való vigyázásért max 2 pont (esténként, ha a tojás teljesen ép)
- vacsoracsatán elért eredményért max. 5 (a másik két csapat szavazza meg, hány pontot érdemelnek)
- mosogatásért max. 2 (a másik két csapat szavazza meg, hány pontot érdemelnek)
- terítésért max. 2

Pontokat veszíthetnek:

- a tojás összetöréséért -3 pont
- rossz magaviseletért

Ezek megbeszélése, és a pontozó füzetek elkészítése után még egy játékra hívtuk meg a gyerekeket. Egy borítékból kihúzták egy társuk nevét (így mindnyájuk neve kihúzásra került), és akinek a nevét kihúzták, annak voltak ők a „titkos barátjuk”. Ez annyit jelentett, hogy nem mondhatták el, kinek a nevét húzták ki, de törekedniük kellett arra, hogy a tábor folyamán jól cselekedjenek azzal az emberrel.

Ebéd: tojásos leves, zöldséges sertés ragu spagettivel

Az ebédet egy pákai étteremből rendeltük, így ilyenkor nem kellett főzni, csak teríteni és mosogatni, rendet tenni az étel elfogyasztása után. A gyerekek ebben általában szívesen segítettek, és mi ezt pontokkal jutalmaztuk.

Ebéd után kisétáltunk a közeli erdőbe (annak ellenére, hogy kicsit esett az eső), és számháborút játszottunk. A kooperáció és a segítőkészség fejlesztendő egy olyan változatát játszottuk ennek a játéknak, ahol nem lehet kiesni, csak „hibernálódni”, és a csapattagok a bázisról való új szám szerzésével megmenthetik a társaikat.

A képen a táborozók egy része látható a számháború után.

Uzsonna: csoki

Az uzsonnát a szálláson kapták meg a gyerekek. A számháborús szaladgálásban nagyon elfáradtak, így vacsoráig (illetve a „Tojásfejek” csapat csak a vacsorakészítés megkezdéséig) szabadon tölthették az idejüket. Voltak, akik kártyáztak, beszélgettek, volt, aki olvasott.

Az aktuális főző csapat mindig kapott segítséget a felnőttektől – mindig annyit, amennyire szükségük volt. Így a kihívás mértéke választható volt a csapatoknak.

Vacsora: tócsni, fokhagymás tejföl, tea.

A vacsora elfogyasztása után, de még a mosogatás, takarítás előtt tartottuk meg minden este az esti beszélgetést. Ekkor megbeszéltük az azzal kapcsolatos dolgokat, mint pl. a tojások helyzete, vacsora illetve terítés pontozása.

A vacsorára a másik két csapat (Csövesék és Raszták) 3 ill. 4 pontot adtak, így átlagolva 3,5 pontot szerzett a Tojásfejek csapat. A terítés a Csövesék csapat feladata volt, erre a másik két csapat 2-2 pontot adott, így átlagolva is a maximális 2 pontot kapta meg a csapat.

Felidéztek az aznapot az ébredéstől egészen a beszélgetésig, közben mindenki kapott egy papír cetlit, ahová felírhatta az aznapi legkedvesebb élményét, majd amikor ezzel mindenki megvolt, egy nagy plakátra ragasztották fel a saját cetlijeiket, és megoszthatták a többiekkel, hogy mi az, amit ők aznap a legjobban élveztek. Ezzel szintén több célunk volt:

- a gyerekek átgondolhatták, hogy mennyi élményben volt részük csak aznap
- szembesülhettek azzal, hogy másoknak lehet, hogy más dolgok tetszettek
- lehetőségü(n)k volt visszajelezni, ha valaki valamiben ügyes volt, vagy ha valamiért megerősítésre volt szükség vagy lehetőség
- a tábor végére rengeteg papír cetli borította be a nagy közös plakátot, így vizuálisan is megjelent előttük, és ez is segítette a tudatosítását annak, hogy mennyi élményen ment keresztül a társaság.

Ezután a másnapi programot is átbeszéltük. Ekkor tudhatták meg pontosan, hogy mi vár rájuk másnap, mire készüljenek, illetve olyan praktikus információkkal is elláttuk őket, hogy pl. milyen ruhát vegyenek fel, mit csomagoljanak maguknak, stb.

Ezután a mosogató csapat eltakarította a vacsora maradványait, a többiek megkezdtek a fürdést. Majd leültünk a nagyobb gyerekekkel is átbeszélni a másnapot, végül 23:00 körül már mindenki lefeküdt aludni.

2014. február 20., csütörtök

Az ébresztő 6:30-kor volt, 7:00-kor reggeliztünk, 7:30-kor elpakoltunk magunk után, mosogattunk (a segítségért a csapatok pontokat szereztek).

Reggeli: felvágott, margarin, kigyóuborka, kenyér, tea

8:00-tól elkezdünk készülni, és kísértünk a kisvasút állomására, ahová a kisvasút 8:20-kor megérkezett értünk.

A fűtött kisvasúttal (ami egy külön nekünk megrendelt szerelvény volt, mert télen nem közlekedik a kisvasút menetrendszerűen) elötyögtünk Kistolmácsra. Kistolmácsra kirándultunk, felsétáltunk a nemrég épített kilátóhoz. Ez egy körülbelül 10-km-es túra volt (oda-vissza). A túra folyamán a gyerekeknek figyelniük kellett egymásra, erre többször figyelmeztetnünk is kellett őket, hiszen különböző fizikumú volt a társaság, valaki jól bírta a túrát, és előre rohant, míg mások lemaradtak. A nagyok (az előző este megbeszéltek alapján) fokozottan figyelték, és figyelmeztették a társaikat.

A kisvasút

A kistolmácsi tóról készült panoráma kép, ahol a nyári kirándulásunk alkalmával fürödtünk is.

Tízórai: alma, csokis piskóta

A tízórait a gyerekek az út folyamán fogyasztották el, ki a vonaton, ki pedig a kilátón.

Kistolmácsi kirándulásunk végén újra vonatra szálltunk, és Pákára mentünk, ahol megebédeltünk abban az étteremben, ahonnan az ebédet rendeltük.

Ebéd: májgombóc leves, sárgaborsó főzelék, aprópecsenye

Miután mindenki jóllakott, átsétáltunk az Öveges házba. Ez a ház Öveges professzor szülőháza, ami jelenleg múzeumként funkcionál. A gyerekeket nagyon lekötötte a kiállítás, és főként a múzeumot bemutató hölgy (Kati néni) történetei a professzorról, és a kísérleteiről.

A különböző kísérleti eszközök bemutatása

Bemutatót tekinthettünk meg (főként) Öveges nevéhez kapcsolódó kísérletekről is.

A fűtött kisvasút belülről

A múzeum megtekintése után elmentünk a boltba, ahol kenyeret vásároltunk néhány gyermek lelkes közreműködésével, majd hazautaztunk Kányavárra.

Az uzsonnát a gyerekek már a szállásunkon kapták, a megérkezésünk után rögtön, egy előre összeállított „Öveges totóval” együtt, amit csapatosan kellett megoldaniuk 20 perc alatt, és minden eltalált kérdés után 0,5 pontot kaptak. Összességében a gyerekek nagyon jól teljesítettek ebben a feladatban is, 1 és 4 közötti hibaszámaik voltak mindössze.

Uzsonna: müzli szelet

Egy kis pihenő, a szálláson és az udvaron töltött szabadidő után az aktuális főző csapattal nekikezdtünk a paprikás burgonya előkészítéséhez: a gyerekek (némi felnőtt segítséggel) felaprították az ételhez szükséges hozzávalókat, valamint tüzet raktunk az udvarban erre kijelölt helyen.

Bográcsozás az udvaron

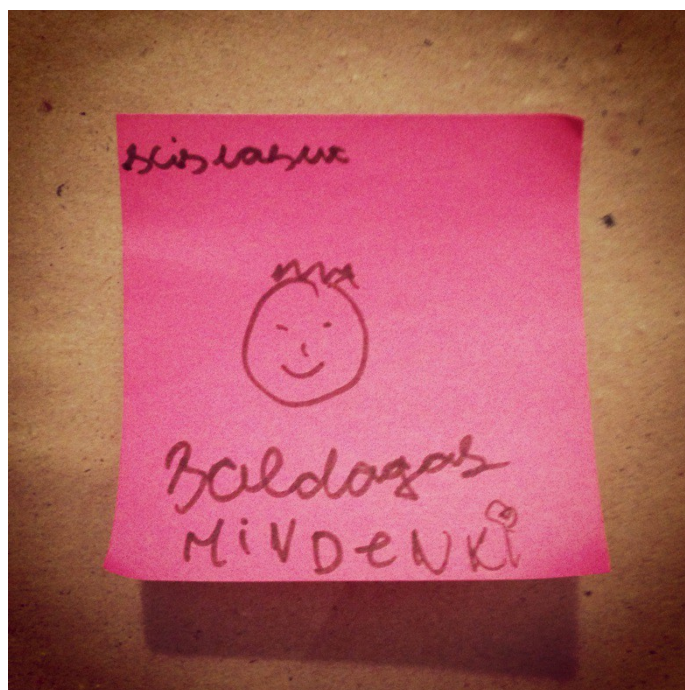
Amíg főtt a vacsoránk, többen vettük körül a tüzet, és ez lehetőséget adott jó hangulatú, mély beszélgetésre – mind kétszemélyes, mind pedig csoportos helyzetben.

Vacsora: paprikás krumpli (bogrács)

A vacsora igen jól sikerült, így a kék csapat 4,5 ponttal lett gazdagabb, a zöldek a terítésért 1,5 pontot kaptak.

Az esti beszélgetésnél ellenőriztük a tojásokat, kihirdettük az Öveges totón elért eredményeket (a javított feladatlapokat is megnézhették, megbeszéltük a jó válaszokat), az aznapi legjobb élményeket,

valamint a másnapi programot. Majd amíg a kicsik fürödtek, a nagyokkal megbeszéltük a másnapi teendőket. A fárasztó nap után a ház már fél 11-kor teljesen elcsendesedett.

Barbi aznapi legjobb élménye a kisvasút volt, valamint az a megfigyelés, hogy „ebben a táborban mindenki olyan boldog!”

2014. február 21., péntek

Az ébresztő 6:30-kor volt, de ez a reggel sokkal sietősebb volt, mint az előző.

Reggeli: virsli, mustár, kenyér, tea

7:40-kor már indult a buszunk Lentibe, ahol az egészséges életmód jegyében uszodába mentünk.

Mindenkinek jól esett egy kis kikapcsolódás a meleg vízű medencében.

Az uszodás program részeként meghirdettük a 45 és a 30 perces kihívást. Akik ezekre jelentkeztek, vállalták, hogy vagy 45, vagy 30 (vagy pedig 45 majd még 30!) percen keresztül folyamatosan úsznak megállás nélkül. Az első, 45 perces fordulót Tibor, Gábor és Bence sikeresen teljesítették, a második fordulón pedig Tibor és Brigi vette szintén sikeresen az akadályt.

Tibor (12) először 45 majd kis pihenő után még 30 percen keresztül úszott megállás nélkül!

Tízórai: nápolyi

Ebéd: szendvics (szalámi, paprika, margarin, kenyér)

A tízórait és az ebédet is az uszodában fogyasztottuk el.

Az uszodában a gyerekek nagyon jól viselkedtek, ritkán kellett csak rájuk szólni, hogy ne fröcsköljenek le másokat.

14:40-kor indult vissza a buszunk Kányavárra, addigra mindenki kellemesen elfáradt, néhányan a buszon el is aludtak hazáig. Az uzsonnát otthon ettük meg.

Uzsonna: alma

Ezután egy kicsit (kb. egy órára) mindenki lepihent. Utána, amikor már érezhetően kezdett visszatérni a gyerekek energiája, és közeledett a szürkület, egy meglepetés-programmal készültünk nekik. Amikor nem figyeltek, kitettünk a konyhába, egy látható helyre egy felhívást a „Kányavári Felderítő Csoport”-nak. Ez arról szólt, hogy egy 20m-es kötelet fogva el kellett menniük (velünk, felnőttekkel együtt) a közeli erdőbe egy adott helyre, ahol van egy kút, és onnan kellett vizet hozniuk. Ez több szempontból sem volt egyszerű feladat. Egyrészt nehézségeik akadtak a szabályok betartásával, legfőbbképpen azzal, hogy mindenkinek végig fognia kell a kötelet. Alig hagytuk el a házat úgy 100m-rel, az egyik fiú elengedte a kötelet, mondván, hogy „ez hülyeség”, „ez a szabály, ratyi”, ő nem fogja. Így vissza is fordultunk, és visszamentünk a házhoz, ahonnan addig nem indultunk tovább addig, amíg mindenki el nem fogadta ezt a szabályt, az elfogadást pedig kézfeltartással jelezte. Erre a köteles megoldásra egyrészt biztonsági szempontból volt szükség: korábban már láttuk, hogy azok, akik gyorsabbak, könnyen elhagyják a lassabb társaikat, így a sötétben pedig ez nem biztonságos, és félelem-érzést kelthet a lemaradóknál. Másrészt nagyon szépen szimbolizálta a kötél azt, hogy mi is, mint csapat össze vagyunk kötve, és alkalmazkodnunk kell egymáshoz.

A Felhívás ismertetése a többiekkel

Az erdő igen sáros volt, és a sötétben gyakran süllyedtünk bokáig sárba, hiába voltak nálunk lámpák, nem mindig láttuk jól, hová is lépünk. Ez okozott némi feszültséget néhány emberben, de összességében nem gátolta meg a haladásunkat, és egy idő után inkább mindenki csak nevetett a nem mindennapi helyzeten. A kút kis segítséggel találták meg, de a segítséget egy találós kérdés kitalálásáért cserébe kapták meg.

A kút megtalálása

A hazafelé útnál a kötel fogása illetve elengedése újra téma lett, hiszen itt már nem fenyegette őket az a „veszély”, hogy visszafordulunk, ha elengedik a kötelet, és így felrúgják a szabályt, mivel már amúgy is hazafelé tartottunk. Ebben a helyzetben mindenkinek a saját lelkiismeretére bíztuk a szabály be- vagy be nem tartását, hiszen ők azt elfogadták. Így általában fogták a kötelet, csak néha engedték el, de a helyüket a kötel mellett nem hagyták el. Ezek a történések jó, mély beszélgetésekhez szolgáltattak alapot.

Hazaérve elfogyasztottuk a vacsorát (az az ételt, amit az étteremből szállítottak nekünk, így most nem a csapatok főztek).

Vacsora: zöldborsó leves, sertésjarja, burgonya, párolt káposzta

Az esti beszélgetés a szokásos módon zajlott, kibővülve egy kis gondolatmegosztással az „éjszakai” túráról, legfőbbként a kötelhez való viszonyulásról.

Ami még a napban extra esemény volt, az az, hogy a három csapat tojása közül kettő összetört. Így ők ennyivel kevesebb pontot kaptak, de vállalhatták (és a két csapat közül az egyik vállalta is), hogy tojás helyett egy nagy téglát (!) visznek magukkal, ugyanazokkal a szabályokkal.

Az este további része is a már megszokott módon zajlott, 11 előtt már mindenki aludt.

2014. február 22., szombat

Az előző naphoz hasonlóan 6:30-kor keltünk, reggeliztünk, és a 7:40-es busszal mentünk Lentibe.

Reggeli: kockasajt, paradicsom, kenyér, tea

Itt a Négy Kos hagyományőrző íjász egyesület tagjainak segítségével az íjászatot próbálhatták ki a gyerekek. Szabadtéren, és teremben is íjászkodhattak, valamint sokat megtudhattak az íjászat hagyományáról.

Mindenkinek különleges élményt jelentett kipróbálni ezt a sportot

Amikor még nem esett, szabadtéren próbálhatták ki az íjászatot a gyerekek

Tízórai: alma, keksz

Amikor hűvösebbre fordult az idő, és cseperegni kezdett, fűtött teremben folytathattuk az íjászkodást

11:55-kor indult a buszunk vissza Kányavárba, előtte még elmentünk boltba 1-2 olyan dolgot megvenni, amiből a tábor folyamán kifogytunk.

Ebéd: tárkonyos raguleves, aranygaluska

A délutáni program kevésbé volt fizikailag aktív, de ekkorra a gyerekek már amúgy is el voltak fáradva, úgyhogy nagyon élvezték az egyhelyben végzendő feladatokat.

Kis pihenő után a három csapat forgós rendszerben ment végig a három előre megtervezett állomáson.

Az egyik állomáson csörögefánkot süthettek maguknak (természetesen némi felnőtt segítséggel), ez volt egyben az uzsonnájuk is.

Uzsonna: csörögefánk

A következő állomáson nemezelhettek. Aki úgy gondolta, golyót vagy szívecskét készített, aki viszont nagyobb kihívásra vágyott, az nekikezdhetett egy macinak is. Közben beszélgettek arról, hogy mi is pontosan az az anyag, amivel dolgoznak (gyapjú), miket lehet még készíteni, és hogy régebben is sok mindent készítettek ezzel a technikával.

A harmadik állomáson pedig nagy papírra rajzoltak képregényt vagy plakátot a táborról. Nagyon szép, közös munkák születtek.

Raszták csapatának munkája

Amíg a vacsora készült, a gyerekek, akik nem főztek, olyan jó, felszabadult hangulatban voltak, hogy még táncra is perdültek.

Vacsora: tojásos lecsó, kenyér, tea

A vacsora nagyon jól sikerült, és a tábori hangulat, valamint a csapatösszetartás eredményét is tükrözi, hogy mind a vacsora készítői, mind pedig a terítő csapat maximális pontot kaptak.

Az esti beszélgetésnél (a csapatok kérésére!) mindegyik csapat bemutatta az általuk készített plakátot, hogy mi leszerepel rajta, mi az, amit ők kiemeltek a tábori történések közül. Nagyon kedvesen és viccesen fogalmazták meg azt, hogy mit rajzoltak le, mik voltak azok a pillanatok a táborban, amiket ilyen módon meg akartak öröközni.

A Tojásfejek csapat bemutatja a plakátját

Az aznapi esti beszélgetés igazán jól sikerült. Ugyanúgy, mint minden este, mindegyik gyermek elmondta a legkedvesebb élményét, és azt kérték tőlünk felnőttektől, hogy mi is mondjuk el, hogy nekünk mi tetszett a legjobban. Majd teret adtunk nekik, hogy értékelhessenek minket is, és a tábort is, ugyanúgy pontokkal, ahogy mi is értékeltük őket. Örömmel konstatáltuk, hogy bár hangsúlyoztuk, hogy megfogalmazhatnak kritikát is, mindnyájan nagyon pozitívan vélekedtek mind rólunk, mind pedig a táborról.

A pontgyűjtő füzeteket összeszedtük, de az eredményhirdetés időpontját csak másnapra tűztük ki, mondván, ha még bármi olyan történik, amiért pontot lehet szerezni vagy veszíteni, akkor még legyen lehetőség módosítani.

Az este további része – annak ellenére, hogy néhányan azt hangoztatták, hogy nem fognak aludni, mert ez az utolsó este – nagyon nyugalmasan zajlott. Mindenki fáradt volt, így 11 után hamar elcsendesedtek mind.

2014. február 23., vasárnap

8:30-kor volt ébresztő. A reggeli után elkezdtek rendbe tenni az egész házat, mindenki nagyon segítőkész volt.

Reggeli: nutellás kenyér, tej

Indulás előtt kihirdettük a csapatok pontgyűjtő versenyének eredményét:

1. Tojásfejek
2. Csövesék
3. Raszták

Édességgel jutalmaztuk őket.

11:30-kor tudtunk elindulni. A tízórait még indulás előtt készítették el néhányan.

Tízórai: szendvics (szalámi, jégcsapretek, margarin, kenyér)

Az Otthonhoz körülbelül délután 3-kor érkeztünk meg.

Összességében azt gondoljuk mind a visszajelzések, mind pedig a saját meglátásunk alapján, hogy a tábor igen jól sikerült. Úgy látjuk, hogy a gyerekek igen sok jó és erős élménnyel gazdagodtak. Sokat láthattak abból, milyen is falun lakni, kipróbálhatták magukat sokféle területen (sütés-főzés, kézműveskedés, sport, stb.), egyéni és szociális kihívások elé is állítottuk őket.

Sajnos az utolsó napon eltűnt a fényképezőgép, amivel a legtöbb képet készítettük, így sok olyan pillanatot nem tudunk bemutatni, ami mindnyájunknak nagy élmény volt.

A Szilágyi Erzsébet Gyermekotthon gyermekeinek nevében szeretnénk megköszönni a támogatást, és így a lehetőséget, hogy ilyen esemény- és élménydús tábor részesei lehettünk!